

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010180
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615010180.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného B. N., na hlavnom pojednávaní dňa 13.04.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

B. N., I.. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom N. I. W., Y. Č.. XXX/XX, toho času bytom Č., T. Č.. XXX/XX, robotník

je v i n n ý , ž e :

hoci mu Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna M. N., I.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/1173/2008 - 60 zo dňa 26.11.2008, právoplatným dňa 03.12.2008 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna M. N., I.. XX.XX.XXXX sumou 1 000 Sk (33,19 €) mesačne s účinnosťou od 01.06.2008 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. K., plneniu tejto povinnosti sa v Kysuckom Novom Meste, v Čadci, v Ješkovej Vsi a všade tam kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 27.02.2015 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v dobe od 07.01.2015 do 06.07.2015 pracoval u jedného zamestnávateľa na pracovný pomer na kratší pracovný čas v rozsahu 20 hodín týždenne, a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny, následne od 09.07.2015 do 22.08.2015 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa na riadny pracovný pomer, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciú povinnosť nenahlásil a ani si ju sám neplnil a aj tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny, následne až do 08.09.2015 nikde nepracoval a nebol ani evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom od 09.09.2015 do 18.10.2015 pracoval len na základe dohody o vykonaní práce u ďalšieho zamestnávateľa, pričom hoci z tohto zamestnania mal len nepravidelný a nedostatočný príjem, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, následne od 19.10.2015 do 04.11.2015 opäť nikde nepracoval a nebol ani evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 05.11.2015 do 11.12.2015 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciú povinnosť nenahlásil a ani si ju sám neplnil, od 16.12.2015 do 26.01.2016 pracoval u jedného zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v období od 27.01.2016 do 29.02.2016 nikde nepracoval a nebol ani evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, v období od 01.03.2016 doposiaľ sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciú povinnosť nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom na výživnom zaplatil matke svojho syna M. K. v mesiaci júl 2015 sumu 33,19 €, v mesiaci august 2015 sumu 33,19 €, a dňa 11.04.2016 ako zameškané výživné sumu 110,-€, čím zostal na výživnom

za obdobie od 27.02.2015 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil dlhovať matke svojho syna M. K. sumu vo výške 255,09 € a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2015-115 zo dňa 11.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2015 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č.300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného B. N., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 79/15/3305-17 na tunajší súd dňa 03.12.2015 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby. Súd vo veci vydal trestný rozkaz pod č.k. 2T/70/2015-112 dňa 14.12.2015, doručený obžalovanému dňa 11.01.2016 a prokurátorovi dňa 07.01.2016, proti ktorému podal prokurátor dňa 08.01.2016 odpor, ktorý neodôvodnil. Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 07.03.2016 a 13.04.2016 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný. prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného neprijat'. Súd Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného neprijal.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch obžalovaného, výsluch svedkyne M. K., oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému M. N., obsah pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2015, sp. zn. 1T/65/2010, Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/92/2011 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2016 uviedol, že do času súdneho pojednávania od 27.02.2015 zaplatil výživné v sume 33,19-€ v mesiacoch júl a august 2015.

Pracoval u viacerých zamestnávateľov, pričom u zamestnávateľa Manh Ha Cong s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer, keď sa nepohodol so šéfkou, u zamestnávateľa STAFF agency, pretože boli sťažnosti, že sa s ním zarozprávali zamestnankyne. U ostatných zamestnávateľov ukončil pracovný pomer sám, buď preto, že mal napriek sľubovanému príjmu nízky príjem, alebo preto, že nebolo toľko roboty aby tento príjem dosiahol. V decembri 2015 mal pracovný pomer len na krátky čas. Dosahoval príjem okolo 300,-€, z čoho hradil výdavky na domácnosť s priateľkou, ktorá bola tiež zamestnaná. S priateľkou býva asi od februára či marca roku 2015. Platia náklady spojené s bývaním cca 150-200,-€

mesačne, k tomu stravu a oblečenie, či náklady na cestovné do práce. Nie je vlastníkom nehnuteľností ani hodnotných hnutelných vecí. Má len jednu vyživovaciu povinnosť. Náklady na telefón platí jeho priateľka. Je mu ľúto, že vyživovaciu povinnosť neplnil, no nemal na to prostriedky. Chce zameškané výživné doplatiť. Výplata bola poukazovaná na účet jeho priateľky. V súčasnosti je zamestnaný má príjem 550,-€ brutto. Tiež poukázal na to, že dieťa k nemu chodilo nedostatočne oblečené alebo špinavé. Podľa neho matka na dieťa prostriedky nevynakladá. Za žalované obdobie sa s ním stretol na Vianočné sviatky. Zistil, že mu dieťa berie veci, predtým veci bralo aj v domácnosti starých rodičov, pričom mu syn mal povedať, že mu to kázala matka. Obžalovaný mu kúpil aj oblečenie, bundu, tričko aj tepláky, ale tie má dieťa u neho, aby ich nezničilo u matky. Na pojednávaní dňa 14.04.2016 uviedol, že od 26.1.2016 do 1.3.2016, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, robil na fuškách, mal príjem tak 30 € za deň, nevie, koľko dní odpracoval. Exekučne sa mu vykonávajú zrážky, na pohľadávku poisťovne Union. Ide o nedoplatok na poistnom na zdravotnom poistení. Do dňa súdneho pojednávania uhradil oprávnenej M. K. časť zameškaného výživného v sume 110,-€, poštovou poukážkou. Dohodol sa s oprávnenou M. K., že zvyšné zameškané výživné uhradí do konca týždňa. Chce výživné uhradiť z výplaty priateľky R. X., ktorá by mala dostať výplatu 800,-€ za mesiac marec 2016. Jeho príjem za mesiac marec 2016 bol v hrubom 550,-€, v čistom cca 400,-€, mal aj cestovné náklady 50,-€. Priateľka pracuje ako opatrovatelka v Rakúsku už asi 3 roky, chodí tam na dvojtýždňové turnusy. Naposledy sa vrátila z Rakúska minulý týždeň, následne ostala na materskej z dôvodu, že jej bolo diagnostikované rizikové tehotenstvo. Priateľka pracuje na živnosť, jej príjem je cca 1200 € mesačne, z čoho však uhrádza výdavky spojené so zamestnaním v Rakúsku. V súčasnosti priateľka pracuje pre agentúru, jej príjem bol cca 300,-€ za posledný mesiac.

Svedkyňa - oprávnená M. K. na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2016 uviedla, že od 27.02.2015 do dňa súdneho pojednávania, obžalovaný zaplatil 33,19-€ dvakrát, a to za mesiac júl a august 2015. Dieťa chodí do špeciálnej školy do Topoľčian, dieťa núdzou netrpí, matke pomáha stará matka dieťaťa. Svedkyňa za zamestnala od februára 2016 v Topoľčanoch. Na internátnu školu dieťaťa platí 65,-€ mesačne a 40,-€ mesačne za dopravu. Dieťa zavezie do školy v nedeľu večer, kde je do piatka. Na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2016 uviedla, že telefonicky dňa 11.04.2016 oznámil obžalovaný, že jej vyplatil sumu 110,-€ z dôvodu, že vyššiu sumu nemá k dispozícii, následne bola v telefonickom kontakte aj s jeho priateľkou, ktorá jej povedala, že zvyšok zameškaného výživného sa do týždňa vyplatí. Zameškané výživné malo byť uhradené poštovým poukazom, no ešte ho nemá k dispozícii. Telefonovala na poštu, kde jej bolo oznámené, že by tam mala mať šek poukázaný na časť zameškaného výživného.

Podľa oznámenia o narodení na č.l. 28 a rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P 1173/2008-60 z 26.11.2008 právoplatného dňa 03.12.2008 súd zistil, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna M. N. výživným vo výške 1000,-Sk (33,19-€) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého M. K..

Podľa poštových peňažných poukazov na č.l. 27 dňa 21.07.2015 bola poukázaná M. K. dňa 21.07.2015 suma 33,19-€ a dňa 20.08.2015 suma 33,19-€.

Z poštového peňažného poukazu na č.l. 149 súd zistil, že dňa 11.04.2016 obžalovaný uhradil na výživné oprávnenej sumu 110,-€.

Podľa správ ÚPSVaR Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto na č.l.36-37, 92-93 obžalovaný bol naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 12.03.2014 do 25.09.2014, od 01.02.2015 nepoberal dávku v hmotnej núdzi.

Podľa správy Okresného úradu, odboru živnostenského podnikania Žilina z 02.09.2015 na č.l. 41-42 nie je registrovaný ako živnostník.

Podľa správy ODI Kysucké Nové Mesto na č.l. 43-45 nie je obžalovaný na tamom ODI vedený ako držiteľ ani vlastník vozidla a ani nikdy nebol.

Podľa správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 46-57 nebol obžalovaný akcionárom listinných akcií na meno.

Podľa správy Geografického a kartografického ústavu Bratislava na č.l. 58-61,95-96 obžalovaný nebol evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti.

Podľa správy ÚPSVaR Žilina na č.l. 129 z 15.02.0216 bol obžalovaný naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 12.03.2014 do 25.09.2014, dôvodom vyradenia bola nespolupráca.

Podľa správy na č.l. 130 obžalovaný bol zamestnaný v spoločnosti UNI-UPRAS s.r.o. na dohodu o vykonaní práce od 09.09.2015 do 18.10.2015 s nepravidelným príjmom. Jeho čistá mzda za uvedené obdobie bola 46,66-€.

Podľa potvrdenia spoločnosti STAFF agency s.r.o. z 22.02.2016 bol obžalovaného pracovný pomer skončený 22.08.2015.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni na č.l.133-134 a oznámenia na č.l. 38-40 a č.l. 94 bol obžalovaný evidovaný od 07.01.2015 do 06.07.2015 ako zamestnanec spoločnosti Manh Ha Cong s vymeriavacím základom 03/2015 -60,-€, 04/2015 -60,-€, 05/2015 -40,-€, 06/2015 -70,-€, 07/2015 -6,-€. Od 09.07.2015 do 22.08.2015 bol evidovaný ako zamestnanec spol. STAFFagency s.r.o., vymeriavací základ 07/2015 -516,30-€, 08/2015 -375,60-€. Od 09.09.2015 do 18.10.2015 evidovaný ako zamestnanec - na dohodu o vykonaní práce spol. UNI-UPRAS, s.r.o. Od 19.10.2015 do 30.10.2015 evidovaný ako zamestnanec - na dohodu o pracovnej činnosti spol. EXACT SYSTEMS SLOVAKIA s.r.o. vymeriavací základ 10/2015 -140,15-€. Od 05.11.2015 do 11.12.2015 evidovaný ako zamestnanec spol. Proact People Slovensko s.r.o., vymeriavací základ 11/2015 -524,84-€, 12/2015 - 216,96-€. Od 16.12.2015 do 26.01.2016 zamestnanec spol. AVV EUROPE, a.s. vymeriavací základ 12/2015 -175,50-€, 10/2016 -88,63-€. Od 01.03.2016 je zamestnancom spol. PERSonica s.r.o.

Podľa správy zamestnávateľa Manh Ha Cong na č.l. 62-67, obžalovaný bol zamestnaný od 07.01.2015 do 06.07.2015, kedy s ním bol rozviazaný pracovný pomer pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny, viaceré absencie a krádeže na pracovisku, nenahlásil vyživovaciu povinnosť. Pracoval podľa potreby prevádzky 30-35 hod. mesačne, dosiahol čistý príjem 03/2015 -51,96-€, 04/2015 -51,96-€, 05/2015 -34,64-€, 06/2015 -60,62-€, 07/2015 -5,19-€.

Podľa správy zamestnávateľa STAFFagency na č.l. 70-75, obžalovaný bol zamestnaný od 09.07.2015 do 22.08.2015, dosiahol čistý príjem 07/2015 -399,69-€, 08/2015 -323,72-€, vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Pracovný pomer bol ukončený zo strany zamestnávateľa z dôvodu nevhodného správania obžalovaného ku kolegyniam.

Podľa správy zamestnávateľa UNI-UPRAS, s.r.o. na č.l. 76, 100, obžalovaný bol zamestnaný od 09.09.2015 do 18.10.2015, vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Za september mal čistý príjem 46,66-€.

Podľa správy zamestnávateľa Proact People Slovensko s.r.o., na č.l. 101, obžalovaný bol v uvedenej spoločnosti od 05.11.2015 do 15.12.2015 ako operátor výroby sedačky. Dohodnutá hrubá mzda je 520,-€, vyživovaciu povinnosť nenahlásil.

Podľa správy na č.l. 155 a potvrdenia o príjme na č.l. 146 obžalovaný za mesiac 11/2015 dosiahol u zamestnávateľa Proact People Slovensko, s.r.o. čistú mzdu 428,40-€, za mesiac 12/2015 dosiahol čistú mzdu 187,93-€. Bol zamestnaný na hlavný pracovný pomer od 05.11.2015 do 11.12.2015.

Podľa potvrdenia o príjme na č.l. 148, obžalovaný za mesiac 12/2015 dosiahol u zamestnávateľa AVV Europe, a.s. príjem 152,-€ netto a za mesiac 01/2016 príjem 76,78-€ netto. K tomu uviedol obžalovaný, že zamestnanie ukončil lebo sa nepohodol so zamestnávateľom.

Podľa potvrdenia o príjme na č.l. 150, má obžalovaný uzavretú pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.09.2016 v spoločnosti PERSonica s.r.o., so vznikom pracovného pomeru 01.03.2016. Priemerný hrubý pracovný príjem za mesiac 03/2016 je 567,05-€ a priemerný čistý príjem za mesiac 03/2016 suma 458,-€. Z príjmu sa vykonávajú zrážky vo výške 892,79-€.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 77,102 bol obžalovaný postihnutý oddelením železničnej polície PZ Banská Bystrica blokovou pokutou 5,-€ za prechádzanie dráhy mimo určeného priestoru alebo priestestia.

Podľa odpisu z registra trestov a pripojených spisov bol obžalovaný právoplatne odsúdený trsteným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/65/2010-138 z 29.07.2010 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov na skúšobnú dobu 36 mesiacov s uložením primeranej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. nepriblížiť sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiava sa v blízkosti obydliá poškodeného. Uznesením č.k. 1T/65/2010-168 z 11.01.2013 bolo rozhodnuté, že odsúdený je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013 s účinkami zahľadania odsúdenia.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 1T/92/2011-47 z 29.07.2011 súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa §212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu odsúdenému vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/65/2010.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/5/2015-115 z 11.02.2015, právoplatným dňa 07.03.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k mal. M., a bol mu uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 16 mesiacov. Skúšobná doba plynie od 08.03.2015 do 07.07.2016.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav podľa obžaloby, s úpravou skutku doplnením tak, že obžalovaný sa od 05.11.2015 do 11.12.2015 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a ani si ju sám neplnil, od 16.12.2015 do 26.01.2016 pracoval u jedného zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v období od 27.01.2016 do 29.02.2016 nikde nepracoval a nebol ani evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, v období od 01.03.2016 doposiaľ sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom na výživnom zaplatil matke svojho syna M. K. v mesiaci júl 2015 sumu 33,19 €, v mesiaci august 2015 sumu 33,19 €, a dňa 11.04.2016 ako zameškané výživné sumu 110,-€, čím zostal na výživnom za obdobie od 27.02.2015 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil dlhovať matke svojho syna M. K. sumu vo výške 255,09 € a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2015-115 zo dňa 11.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2015 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Vzťah majetkových a zárobkových pomerov obžalovaného k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti z trestnoprávnej roviny je potrebné vykladať z toho pohľadu, či obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy. Obžalovanému bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/1173/2008 z 26.11.2008 uložená povinnosť prispievať na výživu mal. M. sumou 33,19-€ mesačne, čo je suma len nepatrne prevyšujúca sumu 1,-€ na deň. Bolo rovnako preukázané, že v rozhodnom období od 27.02.2015 doposiaľ obžalovanému nebránila žiadna objektívna prekážka sa zamestnať a dosiahnuť tak príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti. Tento sa aj viackrát zamestnal, pričom s výnimkou pracovného pomeru, už od počiatku uzavretého na krátku dobu v období od 05.11.2015 do 11.12.2015 pre spol. Proact People Slovensko, sám ukončil viaceré zamestnania, ba bol prepustený pre porušenie pracovnej disciplíny. Neevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie, sám uviedol, že robil aj na fuškách. Hoci jeho príjem s výnimkou zamestnania v období mesiacov júl a august 2015 keď pracoval pre spol. STAFF agency s.r.o., a od 05.11.2015 do 11.12.2015 pre spol. Proact People Slovensko s.r.o., a následne od 01.03.2016 pre spol. PERSonica s.r.o., nedosahoval výšku presahujúcu 300,-€ mesačne, tiež je zrejme, že zrejme poberal vyššiu mzdu ako bola formálne vykazovaná, ku príkladu práca pre spol. Manh Ha Cong, alebo pracoval len na kratší pracovný čas. Hoci uvádza, že z jeho príjmu musel hradiť vlastné náklady na živobytie, a nezostali mu tak prostriedky na výživné, tiež bolo preukázané, že žil v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá bola zamestnaná, teda nebol dôvod, aby sám uhrádzal celé náklady na spoločné bývanie a tie uprednostnil pred vyživovacou povinnosťou k vlastnému dieťaťu. Bolo preukázané, že v rozhodnom období mal príjem v sume najmenej 300,-€ mesačne a výhodnejšieho zamestnania sa sám vzdal. Suma životného minima pre plnoletú

osobu je 198,09-€, a touto sumou ba podstatne vyššou pravidelne disponoval. Je zrejmé, že z hľadiska zavinenia nemožno vychádzať len zo sumy súdom určeného mesačného výživného na maloleté dieťa, ktoré v priebehu doby nemusí zodpovedať majetkovým pomerom povinného rodiča, ktorý nemusí byť schopný aj pokiaľ vyvíja všetku snahu si vyživovaciú povinnosť plniť. Pri sume 33,19-€ mesačne, ktorú na výživu dieťaťa nepoukazoval, však podľa názoru súdu nie je potrebné vyvíjať žiadne mimoriadne úsilie. Čo i pri sume minimálnej mzdy za rok 2015, ktorá bola 380,-€ čo predstavuje 2,184-€/hod., to zodpovedá cca 16-tim odpracovaným hodinám mesačne, de facto dvom odpracovaným dňom do mesiaca, aby si vyživovaciú povinnosť splnil. Všetky prostriedky však použil na svoju obživu a náklady spoločnej domácnosti s priateľkou. Rovnakým spôsobom by mohla argumentovať aj matka maloletého, ktorá dosahovala rovnako príjem na úrovni cca 350,-€ mesačne, pričom len zo svojho príjmu musí hradiť náklady domácnosti, tak by na výživu maloletého dieťaťa nemala mať žiadne prostriedky. Pritom výška vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu je blízka minimálnej zákonnej výške výživného, ktorá je v súčasnosti 27,13-€, ktorú je podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine povinný plniť každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd poukazuje aj na vzájomné narušené vzťahy medzi obžalovaným a oprávnenou M. K., vychádzajúc z vystupovania obžalovaného na súdnom pojednávaní, poukazujúc na ním tvrdené skutočnosti o navádzaní maloletého na branie vecí z jeho domácnosti matkou, či ohľadom vecí, ktoré maloletému kúpil, ale maloletému nedá nosiť oblečené u matky. Motív konania obžalovaného, ktorý na výživu maloletého zavinené neprispieva, je tak zrejmé to, že výživné na maloleté dieťa považuje za prostriedky poukazované ku prospechu druhého rodiča. Obžalovaný v rozhodnom období na výživu maloletého prispel len v mesiaci júl 2015 sumu 33,19 €, v mesiaci august 2015 sumu 33,19 €, a dňa 11.04.2016 zaplatil na zameškané výživné sumu 110,-€, pričom zostal na výživnom dlhovať sumu 255,09-€. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2015-115 zo dňa 11.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2015 bol pritom odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Preto súd vinu obžalovaného považuje za preukázanú. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Z hľadiska zavinenia ide o nepriamy úmysel, pretože obžalovaný vedel, že vyššie uvedeným konaním môže porušiť ustanovenia § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, a pre prípad, že porušenie spôsobí bol s tým uzrozumený.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., a ukladal trest podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. že je vinný zo spáchania skutku podľa obžaloby, súd vychádzajúc zo stanoviska prokurátora jeho vyhlásenie neprijal aj vzhľadom ku charakteru trestného činu ako trvaceho. Obžalovaný pritom v priebehu konania vyjadril ľútosť s tým, že si vyživovaciú povinnosť neplnil, hoci poukazoval na to, že na to nemal finančné prostriedky. Súd neprihliadol ani k jednej priťažujúcej okolnosti. Na odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2015 nemožno prihliadať vzhľadom k zásade zákazu dvojitého pričítavania podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. Odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 1T/65/2010 je zahladené na základe amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013. Súd má za to, že nemožno ako k priťažujúcej okolnosti prihliadnuť ani k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/92/2011, kde podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu odsúdenému, vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/65/2010, pretože toto odsúdenie je rovnako zahladené. Nejde totiž o samostatný trest, ale trest neodlúčiteľný od trestu - odsúdenia vo veci Okresného súdu Partizánske vo veci sp. zn. 1T/65/2010, kde nastali účinky zahlodenia odsúdenia účasťou na amnestii. V opačnom prípade, keďže nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 92 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. predmetné odsúdenia za použitia § 44 Tr. zák. by nebolo možné zahladiť, čo je výklad v neprospech obžalovaného, akýkoľvek iný výklad zas vedie k záverom, ako v tejto veci. Pri upustení od uloženia súhrnného trestu je trest vykonaný vykonaním trestu, vzhľadom ku ktorému sa od uloženia súhrnného trestu upúšťalo, a pokiaľ u tohto trestu nastanú činky zahlodenia, niet dôvod nepovažovať za zahladené aj súvisiace odsúdenie.

Pri ukladaní trestu súd prihliadol na okolnosti prípadu, a to najmä na výšku sumy zameškaného výživného, stále pretrvávajúcu vyživovaciú povinnosť obžalovaného a skutočnosť, že obžalovaný je od

01.03.2016 zamestnaný, má dostatočný príjem na platenie výživného, nie nepatrnú časť zameškaného výživného dodatočne uhradil a zameškané výživné chce doplatiť. Podľa názoru súdu pri ukladaní trestu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy viac ako u iných trestných činov by sa mala zvažovať skutočnosť, aký bude mať dopad trest nie len na obžalovaného, ale aj na poškodeného - v tomto prípade maloleté dieťa. Či je v záujme maloletého dieťaťa a spoločnosti (ktorá tiež vynakladá nemalé prostriedky na odsúdených v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody), aby osoba, ktorá si má k dieťaťu vyživovaciu povinnosť plniť bola pozbavená osobnej slobody a možnosti riadne sa zamestnať a výživné platiť, alebo byť morálne odsúdená a potrestaná no má byť jej ponechaná možnosť sa zamestnať a vyživovaciu povinnosť si plniť. Pokiaľ možno predpokladať, že účel trestu a morálne odsúdenie páchatela možno dosiahnuť aj inak ako represívnym opatrením, podľa názoru súdu je potrebné ho využiť, pretože obžalovaný bude môcť preukázať, že je schopný riadne si plniť vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, čo pri zaradení do zamestnania počas výkonu trestu nie je plnej miere možné. Pretože obžalovaného schopnosť pracovať nie je obmedzená, súd mu uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín čo považuje na dosiahnutie účelu trestu za trest primeraný a spravodlivý, pričom ak odsúdený nebude viesť riadny život v čase výkonu tohto trestu alebo zavinene nevykoná práce v učenom rozsahu, hrozí, že súd trest povinnej práce premení na trest odňatia slobody, tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody (§ 55 ods. 4 Tr. zák.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.